

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן

תובעים

1. אורנה מאירסון
2. ז.מ.י. עיתונות בע"מ
3. יוסף אלפרט
4. דביר בכר
5. שירן גלזנר
6. אברהם מאירסון

נגד

נתבעים

גידי גדליה וודוו

פסק דין

1 תביעה על לשון הרע ברשתות החברתיות ותביעה שכנגד להשבת דמי זיכיון.

2

3

א. העובדות וטענות הצדדים:

4 1. ביום 29.11.16 נכרת הסכם בכתב בין התובעת מס' 1 (להלן: "אורנה") לנתבע. על פי לשונו של
5 ההסכם, אורנה, שהינה בעלת זכויות הקניין הרוחני בעיתון המקומי "זה מה יש" ובעלת
6 התובעת מס' 2, מעניקה לנתבע זיכיון בלעדי להפעלת העיתון הנ"ל באזורים חיפה, טירת
7 הכרמל, עתלית וקריית חיים, בתנאי שהוא ישווק את העמודים, ינהל ויפקח אישית על העיתון.
8 הנתבע הצהיר, "שאין לו התנגדות שהעיתון יהיה מופץ בתוך עיתון "ישראל היום" כל עוד
9 שירותים אלה ניתנים על ידי עיתון "ישראל היום". על פי ההסכם, העיתון שיופץ ייקרא "קול
10 חיפה". תמורת הזיכיון סוכם כי הנתבע ישלם לאורנה סך של 300,000 ₪ בצירוף מע"מ וכן
11 עבור שירותי הדפוס. בהקשר זה יצוין, כי לטענת התובעים העיתון אכן הופץ בתוך "ישראל
12 היום" אך לא היתה התחייבות שיחולק בכל נקודות ההפצה של "ישראל היום". הנתבע אף
13 חתם ביום 8.1.17 על התחייבות שלא להציג מצג כי העיתון שלו הינו חלק מ"ישראל היום" וכי
14 חלק מהעיתונים שלו מופצים במרכזי חלוקה עצמאיים ולא ב"ישראל היום". עוד יצוין כי בין
15 התובעת 2 ל"ישראל היום" קיים הסכם מיום 1.9.16 על הפצת העיתון "זה מה יש" על ידי
16 "ישראל היום" עם עיתוני "ישראל היום".

17

18 2. הנתבע אמנם שילם את הסך של 300,000 ₪ בצירוף מע"מ, אך לטענת התובעים, היפר את
19 הסכם הזיכיון ולא שיווק את העיתון, ולאחר תקופה מסוימת בה שיווקה אורנה את העיתון
20 ויצאו במסגרתה 12 גיליונות, הסכימו לטענת התובעים הצדדים על הפסקת העסקה ונחתם

בית משפט השלום בקרית

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

- 1 מסמך ביום 10.4.17, על פיו מחד גיסא מוותר הנתבע על כל ההכנסות מהגיליונות ששווקו
2 ומאידך גיסא מחזירה אורנה לנתבע סך של 71,755 ₪ בשיקים, עבור סכומים ששולמו לתובעת
3 עבור שירותי גרפיקה ועריכה שנתנה לעיתון. עוד הצהירו הצדדים כי בחתימתם הינם מצהירים
4 כי לא יהיו להם טענות כספיות זה כלפי זה. הנתבע לעומת זאת, טוען כי מסמך זה לא נחתם
5 מעולם והינו מזויף והראיה שגיליונות העיתון המשיכו לצאת עד מאי 2017.
6
- 7 3. לטענת התובעים, בשלב מאוחר יותר ניסה הנתבע להבטיח כי יפעיל את העיתון וניסה לשכנע
8 את אורנה כי תאפשר לו למכור את הזיכיון, תמצא לו שותף, או שתחזיר את הכספים ששילם.
9 משלא עלה הדבר בידו החל בסדרת פרסומים שהינם משמיצים לטענת התובעים, כלפי
10 התובעים, שהם נשוא תביעתם כדלקמן.
11
- 12 4. פרסום I: הנתבע פנה לנעמה, חברתו של התובע 3 בנה של אורנה, עמה עמד להתחתן בהודעה
13 למכשיר הטלפון הסלולארי, במילים הבאות: "כאשר תתחתנו בע"ה, תוסיפו עוד מס' אורחים
14 (שנעקצו חזק ע"י "חמותך היקרה") כולל אותי, אשר נגיע ביחד חסרי בושה על מנת שגם הצד
15 שלך במשפחה יידע בדיוק כיצד מימנתם את החתונה. נתעדכן כבר בהמשך...". בהמשך כתב,
16 "אני מקווה שבבילך שהנוכלות לא עוברת במשפחה. אין בכך ברכה בחיים".
17
- 18 5. פרסום II: הנתבע פרסם פוסט בדף הפייסבוק "נוכלים סדרתיים בישראל" ביום 6.5.20, "פונים
19 לכל אחד ו/או אחת מכם שרכש בעבר ו/או היה בפגישת מכירה עם המתווך בכר דביר עבור
20 זיכיון להפעלת עיתון של רשת המקומונים זה מה יש בבעלות אורנה מאירסון אשר משרדם
21 פועל בעיר יקנעם. אנא פנו אלי בפרטי לגבי עניין חשוב מאוד הנוגע בדבר...". הנתבע צירף
22 תמונת לוגו של "זה מה יש" שהינה סימן מסחר רשום מאז 2021 (התעודה הוגשה לבית המשפט
23 ביום 9.1.22).
24
- 25 6. פרסום III: ביום 16.1.20 שיתף הנתבע פוסט מדף הפייסבוק של "הכל כלול עם סיוון כהן", דף
26 הידוע במלחמתו בנוכלים, בו קיימת התייחסות בצירוף תמונה לנוכל המתחזה בשמות רבים,
27 תוך ציון המילים "אורנה אבי מאירסון".
28
- 29 7. פרסום IV: ביום 30.6.19 שלח הנתבע הודעת ווטסאפ לתובע 3, שם נאמר: "אני בהלם מכמות
30 האנשים שנפגעו ונעקצו כלכלית ע"י אמא שלך, הגב' אורנה מאירסון. פשוט נוכלת עם
31 תעודות!! קשה להאמין שאתה שיתפת עמה פעולה וידעת על כל ההונאה המשפחתית הזו
32 שניהלתם דרך המשרד. מה אתה מספר לילדים שלך כשאתה קונה להם משהו?? שאבא וסבתא
33 עוקצים וגונבים מאנשים תמימים כדי שתחיו באושר ועושר ???! מגיע לך ויגיע הזמן (עוד

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

- 1 קצת) שגם הפרצוף האמיתי שלך יתגלה בנוסף לזה של אמך מול כל המדינה וכל מי שמכיר
2 אתכם יידע בדיוק כיצד אתם פועלים במשפחה כדי להתעשר מהר ובקלות!".
3
- 4 8. פרסום V: הקלטות שנשלחו לתובע 3: "ספי, היי בוקר טוב רק רוצה לומר במילה אחת עליך
5 ועל דביר וסליחה על החוצפה טיפשים בהגדרה ואתה במיוחד טיפש מה אתם חושבים שתוכלו
6 להתחמק מזה? כל מי שהיה שותף להונאה הזאת אני באופן אישי אקדיש את חיי וכל מה
7 שצריך שייצא תחקיר על זה על כולכם והפרצוף של כולכם הפרצוף האמיתי של כולכם ייחשף
8 כי ההונאה הזאת שעשיתם במיליונים תעלה ביוקר".
9
- 10 9. פרסום VI: פרסום דומה לפרסום II, בדף הפייסבוק של "הכל כלול עם סיוון כהן", תגובה על
11 פוסט בו נטען לנוכחות של חברות סלולר. בפרסום נעשה תיוג של אורנה מאירסון, התובע 4
12 וישראל היום.
13
- 14 10. פרסום VII: פרסום דומה לפרסום II, בדף הפייסבוק של מועצה אזורית מגידו ביום 20.5.20
15 תוך תיוג אורנה, התובע 4, ישראל היום, הכל כלול עם סיוון כהן, משרד מבקר המדינה ונציב
16 תלונות הציבור והתובעים 5 ו-6.
17
- 18 11. פרסום VIII: פרסום דומה לפרסום II, בדף הפייסבוק של ישראל היום ביום 19.5.20 תוך תיוג
19 אורנה, התובע 4, והתובעים 3 ו-5 והכל כלול עם סיוון כהן.
20
- 21 12. פרסום IX: פרסום דומה לפרסום II, בדף הפייסבוק של "הכל כלול עם סיוון כהן", תוך תיוג
22 אורנה, זה מה יש, תובע 4 וישראל היום.
23
- 24 13. פרסום X: תגובה של הנתבע לתכתובת בדף הפייסבוק של "הכל כלול עם סיוון כהן", "אורנה
25 מאירסון".
26
- 27 14. פרסום XI: פרסום דומה לפרסום II, בו גם תויגו עמליה דואק, ומשרד מבקר המדינה.
28
- 29 15. פרסום XII: פרסום דומה לפרסום II, בו גם תויגו "הצינור", "נוכלים סדרתיים במדינת
30 ישראל", "הקבוצה לחשיפת נוכלים ומתחזים" ואילנה אביטל.
31

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

16. פרסום XIII : תגובת הנתבע בדף הפייסבוק של "הכל כלול עם סיוון כהן" לפוסט על נוכל בעל 1,000 שמות: "אורנה מאירסון זה מה יש בקרוב..."
17. פרסום XIV : פרסום דומה לפרסום II, בדף הפייסבוק של יוקנעם בלב שלי.
18. פרסום XV : פרסום דומה לפרסום II, בדף הפייסבוק של התובעת 2 תוך תיוג בין היתר של עמליה דואק והכל כלול עם סיוון כהן.
19. פרסום XVI : פרסום דומה לפרסום II, בדף הפייסבוק של תושבי קרית מוצקין.
20. פרסומים נוספים דומים בדף הפייסבוק של מקומון "זה מה יש מרכז" ובדף הפייסבוק חדשות יקנעם והסביבה, "חדשות בזמן", "לוח קהילת עמק יזרעאל", "קהילת טבעון", ושל "לוח מודעות צפון הארץ" ושל עירית קרית מוצקין כשגם בהם נעשו תיוגים. כך גם בדף הפייסבוק של צביקה קאופמן אביה של נעמה חברתו של תובע 6. כך גם במקומות נוספים. עוד טוענים מצהירים שונים כלימור זזון, נדב שוורץ וד"ר האני עבוד כי הנתבע הגיע אליהם וציין כי רומה על ידי אורנה.
21. הנתבע טוען כי הפרסומים שפרסם היו לצורך איתור נפגעים נוספים מפעילותה של אורנה – זכיינים נוספים. לטענת הנתבע, התובעת הפרה את הבטחתה כי העיתון שיוציא הנתבע יופץ בתוך עיתון "ישראל היום" ובכל נקודות המכירה וכן כמויות ההדפסה עליהם שילם לא הודפסו בפועל. לכן לטענתו נדרש להשיב כספים ללקוחותיו. בתביעה שכנגד תובע הנתבע את הסך של 300,000 ₪ בצירוף מע"מ ששילם.
22. במהלך המשפט נשמעו עדים מטעם שני הצדדים, לרבות מומחית כתבי יד מטעם הנתבע. הנתבע אף הגיש חוות דעת מומחה לעניין הרשתות החברתיות. בנוסף לכך, מונה מומחה מטעם בית המשפט בתחום זה שאף ענה לשאלות הבהרה מטעם הצדדים.
23. בסיכומיהם טוענים התובעים, בין היתר, כי הוכח זדון בפעולות הנתבע אשר רצה לפגוע בשמם הטוב ובפרנסתם של התובעים כאשר חלקם כלל לא קשורים לפעילות העסקית שלו מול אורנה, כאשר הנתבע אף הודיע כי כך יעשה לאורנה, אם לא תשיב לו את כספו. זאת עשה בעיקר באמצעות רשת הפייסבוק, ובאמצעות תיוג. תיוג זה בנסיבות שנעשה חשף את התובעים ללשון הרע בפני המשתמשים ברשת, שבראיית האדם הסביר ראו בסיווג התובעים כנוכלים. לטענת התובעים יש לראות בתיוג כשיתוף. עוד פרסם לשון הרע בפנותו ישירות ללקוחותיה

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

של אורנה, דבר שהודה בכך בתצהירו. הנתבע קיבל את השיקים על סך 71,755 ₪ ולא הוציא
חשבונית על מלוא הסכום והמסמך מיום 10.4.17 אינו מזויף. לטענת התובעים נראו חתימות
שונות של הנתבע, מה גם שחוות הדעת בדקה מסמך מצולם ולא מסמך מקורי. התובעים
מצביעים על סתירות שונות בעדותו של הנתבע. התובעים טוענים כי הוכיחו ש- 12 גיליונות
קול חיפה אכן הודפסו והופצו עם ישראל היום ואילו הנתבע לא הוכיח אחרת, דבר שעולה גם
מצילומים ששלח העד ארקדי, ומעדות הגב' הורוביץ מישראל היום, והנתבע הסתבך
בתשובותיו. אשר לתשלום הדפסת הגיליונות, אלו שיקים ששילם הנתבע מראש בשיקים
דחויים. גם לגבי הזכיינים האחרים העיתונים הופצו.

לעניין גובה הפיצויים, טוענים התובעים כי מדובר היה במסע צייד. עוד הינם טוענים כי מדובר
בעוולה מסחרית לגביה זכאים לפיצוי ללא הוכחת נזק ולפגיעה בסימן מסחר רשום לגבי הלוגו
של התובעת. לטענת התובעים, נוכח היות הפרסומים חוזרים ונשנים ונוכח תפוצת הפרסום,
מספר הפרסומים, היותם מכפישים והעדר התנצלות מטעם הנתבע יש לפסוק פיצוי גבוה.

הנתבע, בסיכומיו טוען טענת "אמת דיברתי" על פי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-
1965 (להלן: החוק) ולתחולת ההגנות בסעיפים 15(2) ו- 15(3) לחוק, כאשר הנתבע טוען כי
פעל בתום לב כנדרש בסעיף 16 לחוק. הנתבע טוען בין היתר, שהיה בפרסום אמת, והיה בו
עניין ציבורי. הנתבע טוען שחלה עליו חובה חוקית או מוסרית לאתר זכיינים אחרים שנפלו
קורבן לפעילותה של אורנה, וכי הפרסום נעשה להגנת עניין כשר שלו ולא חרג מהסביר באותן
נסיבות. עוד טוען הנתבע, כי התובע 3 היה שותף לעסקיה של אורנה. לטענת הנתבע פרסום
הפוסט בדבר איתור נפגעים אחרים ברכישת זיכיון מאורנה לא היה כלל בגדר לשון הרע.
לטענת הנתבע אכן איתור זכיינים כאלה שמקיימים מבחינת "מקום וזמן" את הגדרת "שיטה
ומעשים דומים" להוכחת תרמית מצד התובעים. עוד טוען הנתבע כי הוכיח באמצעות מומחית
שחוות דעתה לא נסתרה כי התובעים זייפו את ההסכם מיום 10.4.17 הנטען על ידם. לטענת
הנתבע, חלק מהתובעים תבעו בגין לשון הרע, על אף שהפרסומים נשוא התובענה כלל לא נגעו
אליהם. עוד טוען הנתבע, כי פעולת התיוג בה נקט, אינה מהווה פעולה פסולה על פי החוק
מאחר ומדובר ביידוע בלבד של התובעים על הפרסום. באשר לטענה של עוולה מסחרית, טוען
הנתבע כי פרסום הלוגו של העסק "זה מה יש" הינו פרסום תמונה ציבורית מדף העסק של
פייסבוק והינו מותר על פי תקנון פייסבוק, ולא נעשה בו שימוש למטרה מסחרית.

ב. דיון והכרעה:

בתיק זה מתעוררות מספר שאלות משפטיות ועובדתיות. בגדר "תרשים הזרימה" הנדרש
לצורך הכרעה, יש לבחון האם יש בפנינו לקשון הרע כהגדרתו בחוק, האם נעשה "פרסום"
כהגדרתו בחוק, והאם ככל ונעשה לשון הרע, מתקיימות אחת מההגנות להן טוען הנתבע.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

1
2 27. האם יש בגדר הפרסומים שנעשו לשון הרע? סעיף 1 לחוק מגדיר לשון הרע, בין היתר, כדבר
3 שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות, לבזותו בשל מעשים המיוחסים לו, או לפגוע בעסקו
4 של אדם. לעניין זה הגדרתו של אדם כנוכל, או כשותף למעשה נוכלות הקשורים לעסקו, או
5 להונאה ועוקץ, אין ספק שעומדים במבחן זה. "נוכל" (crook) כהגדרתו, עניינו באדם לא ישר
6 או אפילו פושע, ובראיית האדם הסביר, בדרך כלל ביטוי זה מהווה לשון הרע בכל הקשור
7 להתנהלות עסקית (ראה למשל במשפט ההשוואתי בקנדה, אוסטרליה וארה"ב: *Puddister*
8 *v. Wells*, 156 A.C.W.S. (3d) 492 (2007); *Eustice v. Channel Seven Adelaide Pty Ltd*
9 *[(2020) SASC 4; Andres v. Cuevas*, 984 F. 3d 1166 (6th Cir. 2021)].

10
11 28. לעניין זה בהתאם לסעיף 3 לחוק, לשון הרע אינו מחייב בהכרח מילה מפורשת. הוא יכול גם
12 להילמד מן הנרמז (innuendo) או המשתמע מבין השורות של הפרסום לפי הבנת האדם
13 הסביר (ראה: בע"מ 3979/22 פלונית נ' פלוני [ניתן ביום 1.9.2022]; ע"א 1104/00 אפל נ' חסון,
14 פ"ד נו (2) 607, 618-617 (2002); ע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp.**
15 **נ' עזור** [ניתן ביום 22.7.2015, פסקה 20 לפסק דינו של השופט פוגלמן]). במילים אחרות, רמיזה
16 כי אדם מעורב במעשה נוכלות, אף היא יכולה להיחשב כלשון הרע.

17
18 29. עניינו עוסק בעיקרו בפרסומים שנעשו ברשתות החברתיות. כפי שנפסק זה מכבר בהלכת
19 רע"א 1239/19 **יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ** [ניתן ביום 8.1.2020], כיום עקב
20 ההתפתחות הטכנולוגית דיני לשון הרע הגיעו גם לרשתות החברתיות. נפסק שם שכשם
21 שכתובת הודעה (פוסט) ברשת החברתית יכולה להקים לשון הרע, וכשם שתגובה לפוסט יכולה
22 אף היא, ככל שלשון הרע בתוכן התגובה, כך גם שיתוף ההודעה, יכול גם הוא להחשב כלשון
23 הרע, מאחר ויוצר עותק של הפוסט המכפיש ביוזמתו של המשתף, המעביר באמצעות השיתוף
24 את הפוסט לאחרים. לעומת זאת, ביצוע פעולה של חיבוב (like) בפייסבוק, אינה בגדר פרסום
25 לשון הרע, גם אם יתכן שתוצאה נלווית שלה יכולה להיות גם חשיפת הפוסט המקורי
26 למשתמשים נוספים מאחר וזו אינה מטרתה.

27
28 30. בתיק הנוכחי עולה השאלה, מה דינה של פעולת תיוג (tagging) בפייסבוק האם יש לראותה
29 כפרסום המחייב על פי דיני לשון הרע, שאלה שטרם נדונה בפסיקה. מהי פעולת תיוג? כך
30 מוגדרת פעולה זו באתר פייסבוק באינטרנט:

31 When you tag someone, you create a link to their profile. This
32 means that:

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודון

תיק חיצוני:

- 1 • The post you tag the person in may also be added to that
2 person's timeline.
- 3 • For example, you can tag a photo to show who's in
4 the photo, or post a status update and say who
5 you're with. If you tag a friend in your status update,
6 anyone who sees that update can click on your
7 friend's name and go to their profile. Your status
8 update may also appear on that friend's timeline.
- 9 • When you tag someone, they'll be notified.

10 Also, if you or a friend tags someone in your post, the post could
11 be visible to the audience that you selected plus friends of the
12 tagged person

13

14 31. במילים אחרות, כאשר מתייגים פוסט, הוא יופיע אצל המתויג שצינת וכל אלה שאותו מצוין
15 קישר אליו כחברים בפייסבוק אשר יקבלו הודעה עליו. כך גם קבע המומחה מטעם בית
16 המשפט מר צחי שאשא אשר גם ציין בחוות דעתו כי כוונתו של הנתבע היתה אכן לחשוף את
17 הפוסטים לעיונה של הקהילה של התובעת. גם המומחה מטעם הנתבע אבישי פרוינד מציין
18 בעמ' 14 לחוות דעתו כי מטרתו של תיוג הינה לחבר גורמים נוספים לתוכן הפוסט המתויג.

19

20 32. ודוק: בדומה לפעולת שיתוף, שהוכרה כאמור בפסיקה כיוצרת לשון הרע בשל מטרתה להעביר
21 את תוכן הפוסט לאחרים, גם פעולת התיוג מטרתה דומה ומביאה להעברת תוכן הפוסט
22 לידיעתם של כל המתויגים וחבריהם בפייסבוק. לפיכך, יש הצדקה לראות גם בפעולת תיוג
23 כפרסום שכלל והינו מכפיש, יכול המתייג לחוב בדיני לשון הרע (וראה גם: מיכל לביא "שיתוף
24 לשון הרע ברשתות חברתיות" **משפטים על אתר** טו 159, 162 (ה"ש 15) (התש"פ)).

25

26 33. במשפט המשווה, אמנם מצד אחד, ראו בפעולת תיוג כלגיטימית שאינה מצריכה את הסכמתו
27 של המתויג (ראה: (25.2.2011) 832465 (2011 WL 832465), *Lalonde v. Lalonde*), אך מן הצד השני,
28 ראו את פעולת התיוג כיוצרת חובות כאשר עסקינן בתיוג פוסט מכפיש, גם על המתויג עצמו,
29 כאשר אינו מסיר את התיוג, ומאפשר לחבריו בפייסבוק לצפות בו (ראה: *Isparta v. Richter*,
30 2013 (6) SA 529 (GNP)). בדומה לכך נפסק כי תיוג החוזר על עצמו יכול גם להחשב
31 כהטרדה מאיימת (ראה: *Krapacs v. Bacchus*, 301 So. 3d 976 (2020)).

בית משפט השלום בקרית

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

- 1
- 2 34. במקרה הנדון בתיק זה, על פניו אין מרבית הפרסומים "תמימים" כלל ועיקר. בפרסום הראשון
- 3 מוזכרת עקיצה ונוכלות. בפרסום השני, נוכח דף הפייסבוק בו מדובר, אין ספק שאיתור
- 4 הזכיינים, גם אם כשלעצמו אינו פסול, כאשר נעשה בהקשר "לנוכלים סדרתיים בישראל"
- 5 מרמז לזכיינים כי מחפשים אותם בהקשר לנוכלות הקשורה לתובעים. הוא הדין בפרסום
- 6 השלישי שאף הוא בהקשר לאתר העוסק בנוכלים, כאשר כאן הדבר אף נעשה בצמוד לתמונת
- 7 נוכל ולמען הסר ספק, ציין הנתבע במפורש את שמות התובעים. בפרסום הרביעי, מצוינת
- 8 במפורש טענת הנוכלות וההונאה ביחס לתובעים. בפרסום החמישי, מצוינת במפורש טענת
- 9 ההונאה. בפרסום השישי, נעשית הפניה לזכיינים בהקשר ספציפי לנוכלות המצוינת שם ובדף
- 10 פייסבוק העוסק בנוכלים. בפרסום השביעי, נעשה הפרסום אמנם בדף פייסבוק ניטרלי, אך
- 11 תוג שם בין היתר האתר של סיוון כהן העוסק בנוכלים, כך שכל המעיין בפוסט, לא יכול שלא
- 12 להבין שחיפוש הזכיינים נעשה בשל מעשה נוכלות נטען. בפרסום השמיני, התשיעי והעשירי
- 13 המצב דומה. רק הפרסום ה- 11 לכאורה תמים. הפרסום ה- 12 שוב נוכח התיוגים לאתרי
- 14 נוכלויות ברורה הרמיזה למעשי נוכלות. בפרסום ה- 13 מעבר לתיוג אתר של נוכלים, הפוסט
- 15 במפורש מתייחס לנוכלים, ולמען הסר ספק, הנתבע אף ציין במפורש את אורנה כמי שתטפל
- 16 בקרוב. בפרסום ה- 14, הינו תמים, אך בפרסום ה- 15, שוב יש הפניה בין היתר לאתר שעוסק
- 17 בנוכלים. הפרסום ה- 16 תמים והפרסומים המוזכרים בסעיף 20 לפסק הדין תמימים, אך
- 18 הפניות המוזכרות שם לזכיינים לימור זזון, נדב שוורץ וד"ר האני עבוד הנן במפורש לשון הרע,
- 19 כאשר הנתבע טען בפניהם כי רומה על ידי אורנה. כך גם הפניה לעו"ד אסתר סדיס.
- 20
- 21 35. הנה כי כן, מסקנת הביניים הינה כי באשר לשלב הראשון של הבדיקה, מרבית הפרסומים
- 22 הנטענים הינם לשון הרע. כעת יש לבחון האם עומדת לנתבע אחת ההגנות להן טען.
- 23
- 24 36. ראשית באשר להגנות שבסעיפים 15(2) ו- 15(3) לחוק, דומני כי דינן להיכשל. הטעם לכך הינו
- 25 שאני סבור כי הוכחו לבית המשפט, הנסיבות שבסעיף 16 לחוק, היינו הנתבע עשה את
- 26 הפרסומים שלא בתום לב, הוא לא נקט אמצעים סבירים לבדוק את אמיתות הפרסום, והוא
- 27 התכוון לפגוע בתובעים מעבר למה שהיה נדרש לצורך מטרתו הלגיטימית, לאיתור זכיינים
- 28 לתביעה כנדרש בסעיפים 15(2) ו- 15(3) (ראה: ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה (5) 865
- 29 (2001)). כך למשל, הנתבע לא ביצע בדיקה יסודית מול העיתון "ישראל היום" כדי לבחון האם
- 30 אכן גיליונות המקומון שהפיץ, הופצו עם גיליונות ישראל היום אם לאו. בדומה לכך, מטרתו
- 31 של הנתבע היתה במפורש לפגוע בתובעים בשל אי הרצון של אורנה להחזיר לו את כספו ובכך
- 32 למעשה לנסות לסחוט את אורנה להשיב לו את כספו כדי למנוע את הפגיעה בעסקיה
- 33 ובמשפחתה. מדוע היה צריך הנתבע לשם הדוגמא, "להזהיר" את חברתו של התובע 3 אשר
- 34 אינה קשורה כלל לסכסוך העסקי? הנתבע לא הסתיר כלל את כוונתו זו, ובהודעה קולית מיום

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

- 16.1.20 אף הבטיח הנתבע לאורנה לעשות לה שיימינג, וחשיפה שתגרום לה נזק כלכלי העולה על ה- 300,000 ₪ שלקחה ממנו. גם בעדותו בבית המשפט, ציין הנתבע באשר לפנייתו לתובעים כי הדבר נעשה בשל היותו בסערת רגשות (עמ' 56 לפרוטוקול).
37. מה באשר לטענת "אמת דיברתי"? לעניין זה על פי סעיף 14 לחוק יש להוכיח הן אמת בפרסום והן עניין ציבורי. על פי ההלכה הפסוקה, לעניין אמת בפרסום צריכה להיות התאמה בין תוכן הפרסום למציאות האובייקטיבית המוכחת במשפט. על הפרסום לכלול אמת מלאה" כך שלא יעדרו פרטים שמשנים את הרושם הכללי שמתקבל מהפרסום וגם אין לכלול פרטים משמעותיים שאינם נכונים. לעניין זה, ככל שהפרסום פוגע יותר, יש להוכיח יותר מבחינת האמת המוכחת (ראה: רע"א 6557/20 ערוץ 10 החדש בע"מ נ' שרת התרבות והספורט – ח"כ מירי רגב [ניתן ביום 13.3.2024, בסעיף 104 לפסק דינו של השופט סולברג]; ע"א 844/12 מולקנדוב נ' פורוש [ניתן ביום 22.2.2017]). במקרה שבפני, הפרסומים מייחסים לתובעים נוכלות. במילים אחרות, אין מדובר רק בצורך להוכיח מי צודק בסכסוך העסקי בין אורנה לנתבע. על הנתבע רובץ נטל כבד להוכיח כי פעולתה של אורנה נעשתה בחוסר יושר. ודוק: אין זה מספיק כי הנתבע יוכיח כי מגיעים לו כספים מאורנה, דבר שיספק מבחינת התביעה שכנגד. ביחסו נוכלות לתובעים, עליו להוכיח כוונת מרמה מצידה (malice). כפי שיובהר להלן, אני סבור שגם אם אקבע שמתקיים הרכיב של העניין הציבורי בסעיף 14 לחוק, לעניין הוכחת האמת בפרסום, מדובר בסכסוך עסקי לגיטימי, והנתבע כשל הן בהוכחת עצם הטענה כי אורנה חייבת לו דבר ומקל וחומר כשל בהוכחת חוסר יושר מצידה.
38. טענתו המרכזית של הנתבע כי החוזה בין הצדדים, היה מותלה בחיבור מלא של גיליונות המקומון "קול חיפה" או "זה מה יש" עם העיתון "ישראל היום" בכל נקודות המכירה של "ישראל היום" או בכל מועדי ההפצה של עיתון זה, אינה מתיישבת עם החוזה הכתוב בין הצדדים. אכן, מבחינת המצגים של הצדדים היתה הבנה כי יעשה מאמץ לשלב את הפצת המקומון במסגרת העיתון ישראל היום, אך ניתן לראות זאת יותר "כחיוב השתדלות" ולא מעבר לכך (ראה למשל: ע"א 1546/16 עפו סעידי ביסאן נ' מדינת ישראל רשות הפיתוח וקק"ל [ניתן ביום 16.9.2020]; ע"א 8389/17 דניאל אלכס א.ש. חזקות בע"מ נ' לקסל אסטבלישמנט [ניתן ביום 6.5.2019]). הדבר עולה בראש ובראשונה מלשון החוזה, כפי שצוטטה בתחילת פסק הדין. לא ניתנה התחייבות אקטיבית להפצת המקומון בתוך עיתון ישראל היום אלא הנתבע הצהיר, "שאין לו התנגדות שהעיתון יהיה מופץ בתוך עיתון "ישראל היום" כל עוד שירותים אלה ניתנים על ידי עיתון "ישראל היום"". הדבר גם מתבקש, נוכח העובדה כי מספרי הגיליונות המודפסים של מקומון קול חיפה שהנתבע משלם על הדפסתם (כ- 5,000) קטנים בהרבה ממספרי הגיליונות של "ישראל היום" וממילא לא יכול להיות שוויון בנקודות ההפצה. עובדה

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

- 1 זו היתה ידועה לזכיינים ועולה גם מההתכתבות ביניהם בזמן אמת. כך למשל, בהתכתבות
2 אותה צירף הנתבע מיום 16.1.17, כותבת אורנה לאחד הזכיינים: "אני לא הבטחתי לעולם
3 שניתן לדעת בכל איזור איזה כמויות ולכן גם לא התחייבתי כלפיך בחוזה. חוזרת ואומרת
4 שישראל היום לא התחייבו כלפי לגבי עדכון הכמויות בכל איזור אלא בכמות הפצה ולכן לא
5 התחייבתי כלפיך. אני אקבע איתם פגישה ואנסה לקדם זאת. ברור שלא היו עיתונים ולא יהיו
6 עיתונים בחלק ממקומות ההפצה שלך וזאת משום שאתה לא עושה את הכמויות שמפיצים
7 בישראל אלא כמויות קטנות יותר ואתה מודע לכך. גם השבוע אתה רוצה לעשות 5000 עותקים
8 ולא יהיו עיתונים בכל המקומות".
- 9
- 10 39. הנתבע שהיה מודע היטב לכל אלה גם חתם על מסמך מיום 8.1.17 בו מתחייב שלא להציג את
11 המקומון כחלק מהעיתון ישראל היום. אין חולק כי קודם חתימת הסכם הזיכיון עם התובעים
12 היה הנתבע מיוצג על ידי אחותו שהינה עורכת דין ולא היתה מניעה ממנו מלקבל כל ייעוץ
13 משפטי. אם הנתבע בנסיבות אלה חתם על הסכם שבו ההתחייבות המרכזית לשיטתו אינה
14 מופיעה, אין לו אלא להלין על עצמו.
- 15
- 16 40. אין זאת אומרת שאורנה לא עשתה מאמץ להפיץ את העיתון שהפיק הנתבע בתיאום איתה,
17 עם עיתון ישראל היום. אכן, לתובעת 2 היה הסכם לגבי הפצת העיתון "זה מה יש" עם העיתון
18 ישראל היום, אלא שהסכם זה על פי לשונו ניתן היה לסיימו על ידי כל אחד מן הצדדים, ולגבי
19 הפצה של המקומונים כאשר כמות הגיליונות פחותה מכמות הגיליונות של ישראל היום, הדבר
20 הצריך תכנית הפצה מתואמת מראש עם ישראל היום. לא הובאה בפני ראיה כי הדברים לא
21 נעשו, או כי אחד הגיליונות כטענת הנתבע לא הודפס או לא הופץ, או כי ככלל, שגיליונות
22 המקומון לא הופצו בתוך "ישראל היום". להיפך, העדה מישראל היום – הגב' הורוביץ, על פי
23 בדיקתה, כל הגיליונות הופצו עם "ישראל היום". לא זו בלבד, אלא שצורפו גם תמונות של
24 סוכני ההפצה ובהם ארקדי המראים את הפצת המקומון בתוך העיתון "ישראל היום". בכל
25 מקרה, לא הובאה בפני ראיה כלשהי כי אורנה ביקשה לרמות מראש את הנתבע בנושא זה, או
26 כי היה לה אינטרס שלא יופצו הגיליונות בעיתון "ישראל היום" וממילא לא הוכח כל אי יושר
27 כטענת הנתבע. ככלל גם, טענות הנתבע להתנהלות הכספית בין הצדדים לא הוכחו. הנתבע לא
28 פרס בפני בית המשפט, באמצעות רואה החשבון שלו את כרסות העסק, כמה הודפס, וכמה
29 הופץ ובנסיבות אלה טענות בסגנון ששולמו כספים על גיליונות שלא הודפסו כלל לא הוכחו.
30 ככלל גם, לאורנה טענות על דרך ניהולו של הנתבע את המקומון, טענות שנתמכות בהתכתבות
31 בין הצדדים והקלטות.
- 32
- 33 41. אחת מהסוגיות שעלו בין הצדדים הינה האותנטיות של ההסכם מיום 10.4.17, אשר הנתבע
34 טוען כי הינו מזויף. לטעמי, סוגית הסכם זה הינה שולית. בין אם הצדדים הגיעו במסגרת

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

- 1 הסכם זה לביטול הסכם הזיכיון ובין אם לאו, הדבר אינו מעיד כלל על השאלה, מי הפר את
2 הסכם הזיכיון, מה גם שאין ספק שגם לאחר ההסכם הנטען מיום 10.4.17, נעשה ניסיון
3 להמשיך את היחסים המסחריים בין הצדדים בהסכם הזיכיון ומה גם שהוכח כי השיקים
4 בסכום שמוזכר בהסכם מיום 10.4.17 אכן נמסרו, ועל טענת הזיוף לא הוגשה תלונה למשטרה.
5 למעלה מן הצורך, אציין כי לא השתכנעתי מחוות דעתה של הגב' אריאלי שהוגשה מטעמו של
6 הנתבע. כידוע הלכה פסוקה הינה שבית המשפט אינו כפוף לקביעות מומחה בחוות דעת
7 שמוגשת לבית המשפט ואפילו מדובר במומחה מטעם בית המשפט (ראה למשל: ע"א 2160/90
8 רז נ' לאץ, פ"ד מז (5) 170 (1993)). קל וחומר כאשר עסקינן בחוות דעת של אחד הצדדים.
9 מלכתחילה, תמוה בעיני שניתנה חוות דעת, כאשר הגב' אריאלי לא התעקשה לקבל את
10 המסמך המקורי והסתפקה בקבלת העתק צילומי בלבד. מובן מאליו, שחוות דעת של מומחה
11 כתב יד הניתנת על מסמך מצולם לוקה בחסר. לא ניתן לבחון את לחץ העט על הדף, ואת כיוון
12 החתימה. אם לא די באלה, הסתבר שמדובר באדם שחתימותיו מגוונות. חלק גדול מחוות
13 הדעת התבסס על צורת האות ג' בחתימותיו של הנתבע. דא עקא, שבחקירתה של המומחית
14 הסתבר כי קיימות חתימות של הנתבע שאינן שנויות במחלוקת שבהן לא מופיעה האות ג' כלל
15 ועל כן נותרה המומחית בדעתה רק בגלל כיוון החתימה.
16
- 17 42. סוגיה נוספת, לה נתן הנתבע משקל מרובה, היא הזכיינים הנוספים שתנו עדות מטעמו. לא
18 השתכנעתי כי יש משקל כלשהו לעדות זכיינים אלה. ראשית, נכון היה לראות משקל בעדות
19 זכיינים אלה, ככל והייתי קובע כי ההסכם בין אורנה לבין הנתבע אכן הופר על ידי אורנה. או
20 אז, היה מקום לעדותם של אותם זכיינים כדי ללמוד על חוסר היושר הנטען, ככל ואכן היה
21 מוכח כי עסקינן בהתנהגות שיטתית בזמן ובמקום העומדת בתנאי הפסיקה "לשיטה ומעשים
22 דומים" (ראה: ע"א 104/64 מורגנבסר נ' ליטווינסקי, פ"ד יח (3) 442, 448 (1964)), אך משעצם
23 מעשה המרמה הנטען ביחסים בין אורנה לנתבע כלל לא הוכח, אין מקום לעדות שיטה ומעשים
24 דומים (ראה: ע"א 295/60 חלמסקי נ' חברת השקעות יצחק ובניו בע"מ, פ"ד טו 1625 (1961)).
25 שנית, ככל ואכן היה תכנון מרמה כנטען, אין הדבר מתיישב עם העובדה כי מול אותם זכיינים
26 לא מרוצים, קיימים זכיינים אחרים אשר העידו לטובת התובעים ואשר מרוצים מהתנהלותה
27 של אורנה. לא זו בלבד, אלא שאף אחד מן הזכיינים הלא מרוצים, לא טרח להגיש תביעה נגד
28 אורנה או התובעת מס' 2 ואינני סבור כי בגדר הסכסוך בין הנתבע לבין התובעים אדרש
29 למחלוקת שבין הזכיינים שאינם מרוצים לבין אורנה, שכלל לא הגיעו כדי סכסוך משפטי.
30
- 31 43. למעלה מן הצורך, אציין עוד כי הגב' יסמין חיו דווקא ניהלה סכסוך משפטי, אך זה כנגד
32 שותפה לשעבר ולא נגד אורנה. ככל שניתן להבין מפסק הדין שהוגש, פסק הדין מבקר דווקא
33 את התנהלות השותף, כאשר מצוין גם שההתנהלות הכספית טרם כניסתו היתה תקינה
34 ורווחית. בנוסף לכך, הקשר המסחרי איתה לא היה קשור לעיתון "ישראל היום". לגבי אהוד

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודוו

תיק חיצוני:

- כהן, שלו חוזה הדומה לחוזה של הנתבע עם אורנה, זה הודה כי גם לו בחוזה לא ניתנה התחייבות להפצה במסגרת העיתון ישראל היום, דבר שדווקא תומך בטענות התובעים. הדבר אינו שונה בהסכם של מר הייכל. שוב, לא אכריע בטענות שונות שיש לאותם זכיינים נגד אורנה. טענות אלה המתייחסות להתנהלות ספציפית הקשורה לאותם זכיינים, שאינה קשורה לנתבע בכל דרך שהיא ואינה תורמת להכרעה בתיק זה.
44. השורה התחתונה היא שמחד גיסא הוכח כי הנתבע נקט לשון הרע כנגד התובעים ומאידך גיסא, הנתבע לא הוכיח את טענות ההגנה להן טען. באותה מידה לא הוכיח כי הינו זכאי להשבה כלשהי ועל כן דין תביעתו שכנגד להידחות.
45. בשלב זה יש לעבור לשאלת הנזק של התובעים, אך קודם לכן, עלי להידרש לטענות התובעים לעוולה מסחרית ולהפרת סימן מסחר של התובעים. אני דוחה טענות אלה. לעניין הפרת סימן מסחר, הוכח כי סימן המסחר נרשם רק בשנת 2021, אחרי האירועים נשוא התביעה. ממילא קודם לכן, היה לכל היותר "סימן מסחר מוכר היטב", אילו כך היה מוכח, והדבר לא הוכח (השווה לדרישות ההוכחה לסימן מסחר שכזה: ע"א 9191/03 V&S Vin Spirit Aktiebolag נ' אבסולוט שוה בע"מ, פ"ד נח (6) 869 (2004)), אך כזה, על פי סעיף 59(ב) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972 יכול לזכות בסעד של צו מניעה בלבד. בנוסף לאמור אציין כי הפקודה אינה מקנה פיצוי ללא הוכחת נזק, ונזק לא הוכח וגם לא נתבע בכתב התביעה. אשר לעניין העוולה המסחרית, התובעים מפנים לסעיף 2(א) לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999, בטענה כי הנתבע פרסם פרסום כוזב על עסקם של התובעים. לשיטתם הינם זכאים לפיצוי ללא הוכחת נזק, בהתאם לסעיף 13(א) לחוק. דא עקא, שנעלמה מעיני התובעים הוראתו של סעיף 12 לחוק, כי הסעדים שבסעיף 13 ו-21 לחוק אינם חלים על עוולות על פי סעיפים 2 ו-3. לפיכך, לא ניתן לקבל סעד של פיצוי ללא הוכחת נזק על פרסום כוזב. אוסיף גם, שספק בעיני שמתקיים תנאי נוסף, שפרסומי הנתבע נעשו "כעוסק" (השווה: ת.א. (חי') 45131-06-18 דאהר נ' חסן [ניתן ביום 7.11.2022]). לגבי נזק ספציפי אוסיף, כי מלבד העובדה שלא כך נתבע בכתב התביעה ולא הוכח, דומה כי עילה זו של הפרסום הכוזב הינה בענייננו, חופפת לטענת לשון הרע, וממילא אין הצדקה לפסוק פיצוי נוסף על אותם מעשי פרסום, שכן הדבר יהווה בגדר כפל פיצוי.
46. אעבור אפוא לשאלת הנזק בגין לשון הרע. כפי שנפסק בעניין ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי [ניתן ביום 4.8.2008], מטרת הפיצויים כוללת מספר מרכיבים ובהם, השבת מצב לקדמותו, סנקציה כנגד המעוול, והרתעה כלפי הציבור. לעניין הפיצוי, יש להתחשב בין היתר בעוצמת הפגיעה, לרבות היקף החשיפה המכפישת, מהות לשון הרע, וזמני הפגיעה והיקפם. עוד יש להתייחס גם להתנהגות המעוול במהלך המשפט, האם המשיך בטענותיו או שמא בחר להודות

בית משפט השלום בקריות

ת"א 51043-05-20 מאירסון ואח' נ' וודווז

תיק חיצוני:

1 בטעויותיו ולהתנצל. כן יש להתייחס לשאלת תום הלב או העדרו לעניין הפרסומים. במקרה
2 שבפני עסקינן בפגיעה חמורה בנתבעים בחוסר תום לב, מתוך ניסיון של הנתבע לפגוע גם בבני
3 משפחה של אורנה, שאינם קשורים כלל לסכסוך העסקי מתוך ככל הנראה מטרת סחיטה של
4 אורנה להשיב לנתבע את כספו. הפגיעה כוללת הצגתם של התובעים או חלקם כנוכלים, חסרי
5 יושר שביצעו הונאה כלפי הנתבע וכלפי אחרים. נוכח העובדה כי לשון הרע בוצע ברשתות
6 החברתיות, נחשפו לו על פי חוות הדעת, הן משתמשים שהינם חברים של התובעים ברשת
7 הפייסבוק, ובני משפחה, וכן משתמשים אנונימיים, דבר שללא ספק יש בו גם פגיעה במוניטין
8 של אורנה כאשת עסקים. מדובר גם בפרסומים שנעשו פעמים רבות, ובמסגרות שונות, לרבות
9 פניות לזכיינים שהם בקשר עסקי עם אורנה, ובמשך תקופה ארוכה בשנים 2019-2020. אמנם
10 הערכת המומחה מטעם בית המשפט לחשיפה, קטנה מזו המוערכת על ידי התובעים, אך בכל
11 זאת מדובר בעשרות אלפי חשיפות שמתוכן כ- 20,000 חשיפות איכותיות לאנשים המכירים
12 את התובעים שמתוכן מספר מאות אנשים עיינו עיון רב בפרסומים (ראה: תשובות המומחה
13 לשאלות ההבהרה).
14
15 47. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים דלעיל, אני מחייב את הנתבע לשלם לתובעים סך של
16 150,000 ₪ בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 35,000 ₪ הלוקח בחשבון גם
17 את מספר הישיבות הרב בתיק זה לשמיעת עדים ומאות הבקשות שהוגשו. התביעה שכנגד
18 כאמור נדחית.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ד, 10 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

שלמה מיכאל ארדמן, שופט